

VYSTOUPENÍ DELEGACE
KUBY

Archiv bezpečnostních složek

Překlad z ruštiny

T A J N Ě !

Vystoupení vedoucího delegace MV Kubánské republiky, brig.
generála s. Fabiana ESCALANTE FONTA.

Vážený soudruhu předsedo Výboru státní bezpečnosti
SSSR J.V. ANDROPOVE,

vážený soudruzi představitelé Státní bezpečnosti socia-
listických zemí!

Dovolte mi, abych především poděkoval jménem ministra
vnitra, komandanta Ramiro Valdese MENENDESE, předsedovi Vý-
boru státní bezpečnosti SSSR s. J.V. ANDROPOVOVI za možnost
zúčastnit se této mezinárodní porady k otázkám boje proti
ideologické diverzi a předat bratrský pozdrav zde přítomným
představitelům Státní bezpečnosti.

Státní bezpečnost Kubánské republiky věnuje zvláštní
pozornost nepřetržitému upevňování a rozvoji mnohostranné
spolupráce s našimi kolegy ze Sovětského svazu a jiných ze-
mí socialistického společenství, mimo jiné i v ideologické
oblasti a domníváme se, že provádění podobných schůzek nám
dává zdroj zkušeností a znalostí, které mají velký význam
v naší praktické činnosti.

Můžeme prohlásit, že od poslední porady k otázkám
boje proti ideologické diverzi, která se konala v Maďarsku
v roce 1977, ~~ta~~ vzájemná součinnost a spolupráce našich or-
gánů s bezpečností Sovětského svazu a jiných socialistických
zemí se prohloubila a upevnila.

Je třeba také se zvláště zmínit o koordinované činnosti, ke které došlo v souvislosti se zajišťováním bezpečnosti na XI. mezinárodním festivalu mládeže a studentů v Havaně v roce 1978, a též o těsné koordinaci, ke které docházelo při vzájemné součinnosti v souladu s našimi možnostmi k zajištění úspěchu VI. konference vedoucích států a vlád nezúčastněných zemí v Havaně v roce 1979. Musíme uvést také to, že počínaje opatřeními, prováděnými v souvislosti s XI. festivalem, naše společenství se doplnilo o bezpečnostní orgány hrdinného vietnamského lidu, kteří sehráli důležitou úlohu v našich společných protiopatřeních proti nepřátelským speciálním službám.

Od naší poslední schůzky došlo k hlubokým politickým změnám, což vyvolává nutnost ve stručnosti se zmínit v celkových rysech o hlavních směrech politiky USA a našem operativním protipůsobení.

Poněvadž jsme s tímto počítali, naše delegace Vám předala dokument, který podrobně hovoří o činnosti nepřítele proti naší zemi a o odvetných politicko operativních opatřeních našich bezpečnostních orgánů. Proto ve stručnosti o tom hovoříme v našem vystoupení a předložíme Vám plán společných opatření, zaměřených proti nepřátelským akcím.

Soudruzii!

Mezinárodní situace v současné době je složitá vzhledem k tomu, že v souvislosti s vypršením lhůty CARTEROVY administrativy a nadcházejícími prezidentskými volbami v USA dochází k procesu změn celkové strategie USA, vytváří se politické klima, zaměřené proti zmírňování napětí a na vyvolání "studené války", formulují konzervativní tendence, rovněž protikomunistické tendence, v prvé řadě protisovětské a protikubánské nálady.

Podle našich poznatků, tento obrat v zahraniční politice USA si klade za cíl upevnit portrét USA jako "vůdce světa", v důsledku čehož konzervativní koncepce se setkávají v této zemi s podporou a schvalováním, mimo jiné u úřadů výkonné moci, Kongresu a širokých vrstev americké společnosti a jsou sami o sobě reakcí na činnost revolučních sil.

Na změnu tohoto politického kursu měla vliv americká ekonomika, slabost vedení ze strany CARTEROVY administrativy a neustálé snižování společenské prestiže prezidenta a také zahraniční politické neúspěchy USA v důležitých strategických oblastech, o které mají USA největší zájem. Taková situace umožnila nástup konzervativních sil, které požadují zesílení protiakcí proti sovětsko-kubánské solidaritě v zemích "třetího světa", zejména v souvislosti s událostmi v Iránu a Nicaragui, které vedly ke ztrátě pozic kruhů, které v USA vystupují za zmírnění napětí.

Vydání "směrnice prezidenta č. 52" koncem minulého roku a vyhlášení "CARTEROVY doktriny" v lednu 1980 v "Poselství lidu" prezidenta USA potvrzují, že konzervativní síly kontrolují zahraniční politiku USA.

CARTEROVA doktrina předpokládá posílení vojenské přítomnosti USA na celém světě pod záminkou potlačování "sovětsko-kubánského expansionismu" v konfliktních oblastech, ale ve skutečnosti nejde o nic jiného, než o pokus USA vystřídat "NIXONOVU doktrinu" o "jednáních z pozice síly" konzervativnější formulací "globálního potlačování komunismu z pozice síly", což se uvádí jako "aktivní potlačování".

Ve vojenské oblasti tato nová doktrina vede k dalšímu růstu vojenských výdajů, k modernizaci jaderných zbraní NATO, o čemž již bylo rozhodnuto, k zesílení vojenské přítomnosti v oblastech konfliktních situací, především v oblasti Perského zálivu, jihozápadní Asie, Indického oceánu, Střední Ameriky a Karibských vod ke zvýšení vojenské moci pro reakční režimy v těchto oblastech, k vytvoření tzv. "sil zrychlené reakce".

CARTEROVA doktrina vytváří příznivý základ pro přímé vojenské vměšování USA a jejich spojenců do uvedených oblastí s krizovými situacemi proto, aby bylo možné předvést připravenost "západního světa" k protiopatřením jakýmkoliv prostředky proti "sovětsko-kubánskému expansionismu".

Je však třeba zdůraznit, že přes opatření reakčních kruhů, pokrokové síly se pokoušejí založit společnosti, které by vystupovaly proti zvyšování vojenských výdajů a jiným snahám v této oblasti. Tyto síly se dokázaly sjednotit v boji proti CARTEROVĚ doktríně tím, že založily "Výbor k odvrácení třetí světové války". "Směrnice č. 52", se kterou se vystoupilo koncem minulého roku, oficiálně uzákonila "tvrdou linii" ve vztahu ke Kubě a snahy k zesilování vojenské politické a ekonomické přítomnosti USA ve střední Americe a v oblasti Karibských vod, čímž mají být odvraceny nebo potlačeny revoluční síly v této oblasti i projevy solidarity ze strany kubánského lidu.

V rámci strategie "globálního potlačování" politika USA ve vztahu k zemím Střední Ameriky a Karibského povodí je charakterizována jako návrat k pozici agrese ve vztahu k pokrokovým vládám oblasti, zároveň jde o využití různých opatření pro utužení svazků s reakčními režimy, které USA se snaží "ochránit" od vlivu Kuby.

Ve snaze odvrátit za každou cenu opakování toho, k čemuž došlo v Nicaragui, vláda USA podniká kroky reformistického charakteru, aby úplně anulovala revoluční hnutí a současně obnovila ztracené pozice v této oblasti.

Podle našich informací CARTEROVA administrativa, která se ocitla tváří v tvář před nutným revolučním výbuchem, který zasahuje zájmy USA ve Střední Americe a v Karibské oblasti, nevylučuje možnost provedení vojenských akcí, včetně přímého zásahu ozbrojených sil.

V Africe americká politika používá podobnou metodu pro upevnění své vojenské přítomnosti, poněvadž tato oblast získává stále větší zájem USA v rámci jejich koncepce "globálního potlačování", při čemž si nepoškodí pokračování v linii politického a ekonomického pronikání do zemí s pokrokovými režimy a podporu "prostřednickým snahám" v Jižní Africe.

Pokud jde o Střední východ, tak v souvislosti se vznikem iránsko-amerického konfliktu a událostmi v Afghánistánu, USA opětně potvrdily, že tato oblast vedle Perského zálivu a Blízkého východu představuje "novou oblast životních zájmů" a z tohoto důvodu mají v úmyslu vytvořit "systém vzájemné obrany" pro Střední východ.

Ve vztahu k Sovětskému svazu vychází ze základu koncepce reakčních kruhů a provádí politiku z "pozice síly". V současné době tato politika, zaměřená na izolaci Sovětského svazu se vyznačuje pokusy USA odsoudit SSSR za jeho bratrskou pomoc Afghánistánu a bojkotovat Olympijské hry v Moskvě.

Kromě toho USA mají v úmyslu rozvinout protisovětskou válečnou psychozu, vyvolat válečnou hrozbu na hranicích Číny se Sovětským svazem, oslabit pozici Sovětského svazu v oblasti konfliktních situací, zkomplikovat jeho vztahy s pokrokovými zeměmi Ásie, Afriky a Středního východu a pokusit se za pomoci politických, ekonomických a ideologických prostředků proniknout do socialistického tábora, podřývat a rozkládat jej zevnitř.

Pokud jde o Kubu, můžeme poznamenat, že od roku 1959 do současnosti politika USA ve vztahu k naší zemi prošla řadou různých etap v závislosti na stupni rozvoje a vnitřní a zahraniční stabilitě revolučního procesu.

Z počátku se imperialismus pokoušel svrhnout revoluční vládu ozbrojenou cestou v nejkratší době, při čemž používal různé politické, hospodářské a vojenské agrese za aktivní a bezprostřední účasti USA.

Po zmaření těchto nadějí nepřítel začal provádět politiku udupávání revoluce, při čemž počítal^s průměrnou lhůtou a používal za tímto účelem hospodářskou i obchodní blokádu a politickou a diplomatickou izolaci a doufal přitom, že zbrzdí ekonomický rozvoj Kubu, že zabrání šíření jejího vlivu do zahraničí, zejména do Latinské Ameriky. Tato politika rovněž nepřinesla očekávané výsledky a třebaže se ve svém základě nezměnila, kubánská revoluce se upevnila jak ve vnitřním tak i ve vnějším směru, zvýšila svůj mezinárodní vliv a tím vyvolala proces k přerušení politiky blokády a izolace.

Před určitou dobou se projevil názky, že začala nová etapa politiky likvidace kubánské revoluce, která vy-

cháží z koncepce tzv. "tvrdé linie" a je zaměřena na potlačování úspěchů Kuby v mezinárodním směru a destabilizaci jejích politických, ekonomických a společenských struktur uvnitř.

V rámci tohoto úsilí hlavní úloha patří nepřátelské činnosti a ideologické diverzi, avšak na rozdíl od dřívější nepřátelská činnost po politické linii prováděná nyní se neprojevuje otevřeně, nýbrž se provádí zastřenější formou.

Je zřejmé, že imperialismus USA spojuje tvrdou pozici s aktivní činností zaměřenou na pronikání a podemilání socialistické společnosti za pomoci propagandistických kampaní, používání jednotlivých kontrarevolučních živlů a ideových odštěpenců, organizování provokací uvnitř našich zemí a podporováním jakéhokoliv politicky a ideologicky negativního procesu.

Naše strana a stát, které chápou mimořádnou závažnost otázek v nynější etapě, spojených s ideologickým bojem a zejména s ideologickou diverzí se snaží likvidovat přežitky kapitalistické společnosti a nepřetržitě pracuje nad výchovou v revolučně proletářském duchu nové generace, staví do středu své mezinárodní politiky proletářský internacionalismus, jednotu na základě zásad marxismu leninismu v činnosti socialistických zemí s dělnickým a komunistickým hnutím a prohloubení vztahu s SSSR a ostatními socialistickými zeměmi.

9. plénum ÚV KS Kuby detailně projednalo přípravu ke 2. sjezdu strany, který je naplánován na konec t.r. Ve svých závěrech I. tajemník KS Kuby s. Fildel CASTRO se dotknul neodkladných úkolů k zesílení vnitrostranického života, vyložil a zdůvodnil politiku zaměřenou na boj proti přechodným obtížím v našem hospodářství a také řešení pro-

blémů, které jsou vyvolány nedostatky a obtížemi a které dosud v našem systému existují.

Soudruh Fidel CASTRO zdůraznil také nutnost zvýšit bdělost tváří v tvář všem nepřátelským vystoupením a že je nutné přesně odlišovat zdravou, revoluční kritiku mas od pomluv rozšiřovaných nepřáteli revoluce.

Při rozboru strategie imperialistické vlády v USA a jejich speciálních služeb byla zjištěna důležitá změna v zaměření a metodách v jejich činnosti proti Kubě.

Nedávno byly získány poznatky týkající se šetření, které prováděla CIA k různým aktuálním otázkám s kubánskou problematikou. V tomto šetření velká pozornost je věnována nespokojenosti, která se může projevat mezi obyvatelstvem v souvislosti s ekonomickými potížemi, které právě naše země prodělává a uvádí se účelnost využití těchto okolností pro založení vnitřní opozice a dosažení jednoty osob, které podporují politiku "liberalizace systému" v takovém chápání jak tento termín užívá protivník.

Jsou kladeny velké naděje do možnosti využít jako báze pro své cíle osoby, které by mohly zastávat odpovědné funkce ve státním aparátě.

V této souvislosti se domníváme, že zaměření činnosti protivníka, které bezpochyby je užíváno proti všem socialistickým zemím, je následující:

- působit na zakládání vnitřní opozice, jejichž hlavním úkolem by byla podvratná činnost a pasivní odpor a také podněcování k emigraci a ilegálnímu vycestování ze země, při čemž by byly podporovány negativní nálady některých vrstev obyvatelstva,

- provádět operace ke zorganizování ideologické diverze, zesílit propagandistické kampaně proti prestiži Kuby a zejména proti generálnímu tajemníkovi KS Kuby s. Fidelu CASTROVI s cílem neutralizovat mezinárodní vliv naší země v Hnutí nezúčastněných a snažit se ukázat, že naše budování socialismu se setkalo s krachem,
- provádět přímé podvratné akce na úseku hospodářství, překážet v prodeji zboží z Kuby, vytvářet potíže pro ekonomický rozvoj země a v zásobování obyvatelstva, sabotovat zahraniční investování do národního hospodářství Kuby a v první řadě na úseku dodávek rezervních součástí komplexních průmyslových podniků,
- aktivně pracovat na úseku nepřátelského ideologického ovlivňování naší mládeže tím, že se bude snažit naočkovávat novou generaci své životní koncepcí,
- aktivizování kontaktu s představiteli inteligence za účelem upevnění svazku s touto kategorií osob na základě předpokládané depolitizace těchto vztahů,
- zesílit koordinaci s ostatními speciálními službami a využívání legálních možností, zejména diplomatických, novinářských a turistických a také cest kubánských emigrantů na Kubu s cílem provedení rozvědných akcí a provádění ideologického ovlivňování,
- bude využívat své pozice na Kubě k činnosti proti zemím, které dosáhly nezávislosti: Angola, Jamajka, Grenada, Nicaragua a bude se pokoušet narušovat náš vliv v těchto zemích.

K dosažení shora uvedených cílů nepřítel přistupuje různým způsobem. Mezi ně je možno uvést nedávné podstatné změny ve složení mise USA zájmů na Kubě, jejichž výsledkem bylo zařazení pracovníků do této mise, kteří svými zkušenostmi i kvalifikací daleko převyšují své předchůdce. Většina z nich jsou zkušenými kádrovými příslušníky CIA.

Zvláštní pozornosti si zaslouhuje činnost kulturního odboru mise USA zájmů, kterému je uloženo realizovat plány ideologické diverze, přípravu materiálů pro rozhlasovou stanici "HLAS AMERIKY" a pro pirátské stanice. Pirátské stanice v roce 1979 značně zvýšily aktivitu svého vysílání.

V tisku kapitalistických států a v první řadě v USA, se pečlivě zaznamenává reagence na různé události v životě Kuby, jako jsou problémy hospodářství, lidských práv, povolávání do armády a demobilizace, vojenská přítomnost Kuby v jiných zemích. Jednou ze stálých linií propagandy se stalo téma o tzv. lidských právech, za jehož pomoci se pokoušejí sjednocovat kontrarevoluční elementy Kuby, organizování protistátních vystoupení a odesílání z kubánského území velkého množství tiskovin se žádostí o obhajobu lidských práv na Kubě.

Činnost kolem otázky porušování lidských práv na Kubě je realizována nejen přes propagandistická centra, ale také přes tiskové orgány kapitalistických států, dále též přes ideologické středisko "Mezinárodní amnestie". Témata propagandistických opatření si kladou cíl aktivizovat opozici na Kubě, jejíž existence by potvrzovala, že jsou na Kubě nepřátelé CASTROVA režimu. K plnění uvedených akcí jsou zís-

kávány rozhlasové stanice nepřátelsky zaměřené proti Kubě, pirátské rozhlasové stanice a též protikubánské publikace, které jsou vydávány v USA a v jiných zemích.

Jednou z takových pirátských stanic je "Rozhlas svobodné Kuby", která vysílá z Miami, ačkoliv organizátoři se pokoušejí stavět celou věc tak, že vysílání se provádí přímo z území Kuby, což je důvodem k tomu, aby byla upoutána pozornost Komise pro obhajobu lidských práv, dále jsou podněcovány sabotážní akce na území Kuby ze strany kontrarevolucionářů.

Rozhlasová stanice "HLAS AMERIKY" také poslední vysílání zasvěcuje diskreditaci kubánské zahraniční politiky, kdy hlavně útočí na základ kubánsko-sovětských vztahů a na pomoc Sovětského svazu Afghanistanu.

Rozhlasová stanice ideologického centra "ABDALA", která sídlí v USA, vyzývá k organizování sabotáží na Kubě, k vyvolávání protistátních vystoupení, teroristických akcí proti Fidelu CASTROVI a jiným stranickým činitelům, systematicky překrucuje podstatu a úkoly internacionální pomoci Kuby jiným zemím, pokouší se hrát na city příbuzných kubánských vlastenců, kteří zahynuli při plnění internacionální solidarity. Toto téma je zvláště aktivně využíváno v propagandistické literatuře "ABDALA", kterou se pokoušejí přepravovat na Kubu mezinárodní poštou i přes své emisary, kteří se na Kubu dostávají jako turisté z řad kubánských emigrantů.

"ABDALA" plní svůj dlouhodobý úkol, kterým je vybudování opozice proti kubánské vládě z řad současné kubánské mládeže. Celkem nedávno tento ideologický centr využil jako svého emisara kubánského emigranta, aby vytvořil nezbytné

podmínky mezi kubánskými opozičníky k předání zbraní, výbušnin a jiných prostředků včetně propagandistických.

Důležitým a neustále se rozvíjejícím úsekem ideologického boje proti Kubě ze strany speciálních služeb a ideologických center nepřítele je činnost mezi zástupci vědecké a tvůrčí inteligence, sportovci, zejména mezi studenty a mezi kubánskou mládeží vůbec.

V této oblasti nepřítel rozšiřuje své možnosti přímého působení na uvedený druh lidí, přičemž využívá svou oficiální přítomnost v Havaně a rozšiřování kulturní, vědecké a sportovní výměny a také návštěv Kuby kubánskými emigranty.

Pracovníci mise USA zájmu, zejména kulturní odbor zaměřuje své úsilí na upevňování svých styků s významnými činiteli shora uvedené vrstvy kubánských občanů, na zpracovávání diplomatického sboru a jiných západních zastupitelství na Kubě, při čemž věnuje zvláštní pozornost pracovníkům země, které patří do bloku NATO. Celá výše uvedená činnost má cíl vybudovat bázi, která by mohla být využita v pravděpodobných oblastech konfrontace s nepřítelem a učinila by politiku Kuby umírněnější.

Ideologická centra v rozvoji této strategie aktivně spolupracují. Četné univerzity a specializovaná výzkumná střediska v USA, Francii, Španělsku a NSR věnují nepřetržitou pozornost určitým osobám z prostředí inteligence a umělců, kterým nabízejí kontrakty, stipendia a různá pozvání. Zvláštní houževnatost je možné pozorovat vůči těm osobám, které se staví proti revoluci a kritizují ji, a kdy práce některých těchto osob, které byly vyvezeny ilegálně z Kuby, byly vydány cizími nakladatelstvími.

Pokud jde o ovlivňování lidí z tohoto prostředí, tato činnost má rafinovaný charakter, poněvadž jim našeptávají, že vzhledem k jejich významu by mohli žít daleko lépe v kapitalistických zemích než na Kubě, nabízejí jim osobní styky s jejich zahraničními kolegy bez ohledu na rozdíly ideologického charakteru. Zřídka jim nabízejí emigraci a tato okolnost svědčí o tom, že nepřítel počítá se vlivem těchto osob uvnitř země.

Jak je známo v září 1978 byl založen Výbor intelektuálů za svobodnou Evropu /CIEL/, který se snaží spojit disidenty z evropských socialistických zemí, jehož činnosti se kaktivně zúčastňuje také skupina kubánských emigrantů.

V dubnu 1979 v Paříži pod záštitou francouzské vlády se konal první sjezd kubánských disidentů - intelektuálů, žijících v zahraničí, na kterém byli přítomni emigranti různých národností, kteří se usadili v USA, západní Evropě a Latinské Americe.

Na tomto sjezdu byl vypracován dokument, který odsuzuje Kubu a který byl šířen zpravodajskými agenturami a rozhlasovými stanicemi, které zaujímají kontrarevoluční pozice. Jedno z opatření se týkalo vyzbrojování disidentů publikacemi v zahraničí, jejich prací, které doma nejsou vydávány, k čemuž využívat evropská nakladatelství a mezi nimi nakladatelství " PLAJOR DE MADRID" ve Španělsku.

Typické pro tento fakt je to, že na sjezdu byli přítomni intelektuální političtí činitelé, kteří uprchli ze země již v minulosti i kubánské teroristické živly. Čestným předsedou byl zvolen vězněný a na sjezdu nepřítomný kontrarevolucionář.

Později na kongresu jazykovědců španělštiny, který se konal v roce 1979 na Kanárských ostrovech ve Španělsku, byl vznesen návrh obrátit se na naši vládu se žádostí, aby bylo dovoleno emigrovat spisovateli, který zastává, kontrarevoluční postoje. Podobný záměr byl vysloven ideologickým střediskem " D'EUIL" ve Francii, který nedávno obnovil žádost aby byla provedena opatření a dovoleno vycestovat ze země jinému spisovateli se stejnými postoji.

Akademie umění NSR se také obrátila se žádostí na naši vládu, aby bylo povoleno stipendium spisovatelům s rozvratnickými zájmy, pročež v roce 1979 Kubu navštívil emisar tohoto střediska, který je současně agentem západoněmecké rozvědky a který navázal kontakty s některými spisovateli a jinými osobami jeho zájmu.

Zájem nepřítel byl zaznamenán také v prostředí vědců. Nepřítel zaměřuje svoji pozornost na Akademii věd a zvláště na výzkumy na úseku jaderné fyziky, flóry a fauny. K našim zdravotnickým pracovníkům byl uplatněn opravdový nástup, který zahrnoval výzvy k navazování spojení s jejich americkými kolegy a zpracovávání k jejich emigraci z Kubu, což se nepříteli podařilo dosáhnout pouze v ojedinělých případech.

Přemlouvali známé činitele a sportovce, aby se nevrátili do vlasti a zvláště sportovce přemlouvali k přechodu k profesionálům. V korespondenci s některými sportovci, manažéry nebo osobami spolupracujícími s profesionálními křehy, se pokoušeli soustavně je v tomto směru zpracovávat.

Mládež je prostředím, na které se nepřítel zvláště aktivně zaměřuje. Jeho činnost se projevovala nejen v kruzích, o kterých jsme se zmínili, ale také ve školách a na vysokých školách.

Při tom byla nepřátelská činnost zaměřována na ideologické zpracování naší mládeže a na propagaci kapitalistického způsobu života. Pro tento účel jsou využívány všechny možnosti americké propagandistické mašinérie.

Jednou ze zvláštností nepřátelské podvratné činnosti je přemlouvání našich občanů k vycestování ze země, často i idegálním způsobem. Zde máme na mysli podněcování k emigraci členů oficiálních zastoupení a poskytování politického asyly na zastupitelských úřadech latinsko-amerických zemí. Mimo to je možné se zmínit o podněcování k provádění propagandy i jiných akcí kontrarevolučního charakteru. Přes všechny snahy tyto nepřátelské akce se nestkaly mezi mládeží s popularitou. Vedení naší strany věnuje zvláštní pozornost práci s mládeží a věnuje všechny síly a prostředky na posilování politické a ideologické činnosti, jejímž stěžejním sloupem je pokyn II. tajemníka KS Kuby, armádního generála, soudruha Raula CASTRO, který řekl: "Abychom mohli účinně působit na rozum a srdce mládeže, připravovat ji ideologicky a politicky, probudit její zájem a zaměření jejich činů, musí být politicko-výchovná práce nesrovnatelně konkrétnější a musí odpovídat požadavkům dnešního dne."

Co se týká náboženských otázek, je třeba říci, že Vatikán pokračoval ve své činnosti přes diplomatické zastoupení, Rozhlas Vatikán a církevní organizace, které pracují na Kubě. Základní zaměření této činnosti je snaha dosáhnout zlepšení vztahů s Kubou a jejich rozvoj na vyšší úrovni. Na jedné straně se toto vysvětluje současnou mezinárodní situací a na druhé straně snahou katolické církve upevňovat jakýmkoliv prostředky pozici místního duchovenstva, aby se tak zvýšil stupeň jejich ideologického vlivu.

Tato politika získala nejvíce určitost po příchodu k moci papeže JANA PAVLA II, který se pokouší pozvednout prestiž a vliv Vatikánu, upevnit katolické koncepce a zesílit ideologický boj proti socialismu na celém světě.

V Latinské Americe, kde má církve značné lidské, hmotné i politické zálohy je možné v činnosti církve pozorovat snahu předejít rozkolu klerikálních kruhů na tábor konzervativců a reakcionářů na straně jedné a na tábor zástupců pokrokového křesťanstva na straně druhé.

Zatímto účelem se církve všemožně snaží rozčlenit nejaktivnější politicky zaměřené skupiny, které vystupují za změny ve společenské struktuře Latinsko Amerických zemí a za zmenšení vlivu reakčních náboženských koncepcí obhajovaných církví.

Toto se odrazilo v usneseních III. mezinárodní anglikánské konference, která se konala počátkem roku 1979 v Pueblu /Mexiku/, na které byl předložen kritický rozbor situace v Latinsko Amerických zemích, uvedena nespravedlnost, která v nich existuje. Zároveň konference odmítla revoluční násilí a marxismus jako ideologii, která stojí na pozicích reformismu. Po konferenci v Pueblu latinsko-americké klerikální kruhy nastoupily ještě reakčnější antikomunistickou cestu. Stále častěji tyto kruhy začaly vystupovat s protikubánskými prohlášeními přičemž se snažily navazovat kontakty do země, jakož i cest kubánských kněží do zahraničí na mezinárodní náboženské akce.

Činnost diplomatického zastoupení Vatikánu na Kubě v první polovině minulého roku se projevovala aktivitou náboženského života za využití diplomatických možností, ale účastí

na náboženských akcích prováděných v naší zemi. V oficiálních rozhovorech s kubánskými představiteli Vatikán trval na větších právech pro církve.

Během stejného období za použití diplomatických cest toto zastupitelství rozšiřovalo náboženskou literaturu a jiné tiskoviny propagandistického charakteru, což jim bylo vytknuto naší vládou.

Po zvolení JANA PAVLA II. do funkce papeže přijel na Kubu nový nuncius, jehož činnost je zaměřena hlavně na zlepšování vztahů s Kubou a na dosažení jednoty kubánských církví, které prožívají kritické období kvůli vzájemným rozporům.

V souladu s naplánovanou politikou vedení anglikánské konference, což je nejvyšší orgán latinsko-americké církve, bylo nedávno obnoveno. Konference projevovala zájem o navázání kontaktů se zástupci kubánské obce v zahraničí a vyslovila se pro dialog.

Na druhé straně jsme zaznamenali pokusy emigrantů, kteří navštěvují Kubu, setkat se s mladými věřícími, šířit církevní tiskoviny a aktivizovat náboženský život.

Církev má také v úmyslu napomáhat v upevňování náboženských nálad a získávání osob, které s nimi sympatizují, aby se postupně obnovili duchovní a aby mohli pracovat na základě křesťanských obcí. Církev se také snaží rozšířit svůj vliv, vytvořit národní systém katechismu, rodinné a mládežnické pastoreály a také rozvíjet evangelické učení.

Základním směrem její činnosti bylo sloučení univerzitní studentské mládeže za účelem udržení a posílení křesťanské víry, tzn. to, čehož se dříve jí nepodařilo dosáhnout.

V současné době je na Kubě 215 kněží, kteří obhospodařují 452 kostelů, dále je tam 56 studentů bohosloveckých seminářů.

Souběžně s otevřením mise USA zájmu a zrušením zákazu vstupu na Kubu, tzv. "mateřské" církve a jiné náboženské organizace začaly projevovat viditelný zájem o navazování styků, které tradičně byly udržovány kubánskými kněžími.

Významní církevní činitelé začali navštěvovat naši zemi jako zástupci svých církví a "Národního církevního konsilu" a také předávat pozvánky pro kubánské pastory a kněze k návštěvě USA.

Hlavním zaměřením činnosti náboženských organizací je hmotná a morální podpora věřících na Kubě a pokusy sloučit je kolem církve s cílem vybudování politické opozice.

V průběhu roku 1978 sekta Svědků Jehovových aktivizovala svou nepřátelskou činnost proti revoluci. Před IX. světovým festivalem mládeže a studentstva sekta plánovala různá opatření, jejichž cílem bylo objevit údajná narušování lidských práv na Kubě.

Koncem tohoto roku a začátkem roku 1979 sekta na území celé republiky rozvinula aktivní činnost zaměřenou na to, aby dosáhla otevření všech svých sekcí spojených se Světovým střediskem Jehovistů v Brooklynu, což odporovalo vládním usnesením na Kubě o provedení ostrých opatření k činnosti sekt, které prováděly pod řízením svých vedoucích ilegální činnost.

Za této situace tito vedoucí byli nuceni pozastavit svoji provokační činnost a soustředit pozornost na budoucnost sekty.

Provedení různých operativních opatření umožnilo prohloubit krizi sekty, v důsledku čehož se zmenšil počet nových členů, neplnily se základní povinnosti sekty, zvětšil se počet osob, které ze sekty vystupovaly a nebo se k tomuto připravovaly.

Chtěl bych ještě krátce, ale nezbytně, se zmínit o situaci v sociální demokracii, křesťanské demokracii a maoistickém hnutí v Latinské Americe.

Především je třeba podtrhnout, že potom, kdy do značné míry proběhla etapa boje s pozůstatky minulých let, která byla typická celou sérií represivních opatření nastoupilo národně osvobozené a revoluční hnutí do období rozmachu nejen ve Střední Americe a Karibské oblasti, ale také v různých zemích Jižní Ameriky. Vítězství lidu v Nicaragui zahájilo novou etapu třídního boje v oblasti. Dále též politická situace v Grenadě vytvořila možnosti pro rozšíření boje v Karibské oblasti. Oba revoluční procesy jsou předvojem boje proti americkému imperialismu.

Tato nová situace vedla ke změnám v politice USA v uvedené oblasti, o čemž svědčí jak aktivnější akce imperialismu vůči vítězným revolučním procesům, tak jeho pokusy neutralizovat boj národů takových zemí jako je Salvádor a Guatemala, utlumit jiná ohniska politického a vojenského boje v oblasti.

V průběhu známého období měla převahu tendence ke sjednocení úsilí a upevnění spolupráce levicových organizací a stran a také rozvoj jejich součinnosti s dělnickými křesťanskými a studentskými organizacemi, zejména v nejaktuálnějších otázkách politického boje.

Avšak aktivizace činnosti levicových sil se přesto nerozšiřuje na celý kontinent a v různých zemích, kde je po-

zorována, dá se tento proces charakterizovat různými měřítky a koncepcemi. Činnost sociální demokracie v oblasti potvrzuje na jedné straně rostoucí zainteresovanost tohoto proudu na upevnování vlastního vlivu, a na druhé straně připravenost na pohled změnit svou politickou činnost s použitím větší iniciativy a taktické pružnosti.

Socialistická internacionála a jednotlivé strany Latinské Ameriky, které do ní patří, vzaly na vědomí změny, které v této oblasti proběhly, zejména události ve Střední Americe a Karibské oblasti. Hesla a samotná dynamika rozvoje těchto událostí určily volbu pro tyto proudy ve směru jejich postojů a formulací pokrokového charakteru jasně vyjádřeným antiimperialistickým odstínem.

Z tohoto pozadí jasně vystupuje strategie, která je uvedeným proudem uplatňována v této oblasti, jakož i rozporné momenty v jeho politice. Revoluční proces v Nicaragui jak před vítězstvím tak i po něm ukazuje výsledek vyžadovaného přehodnocení postojů, které dovolilo určit úkoly a směry činnosti mezinárodní sociální demokracie za současných podmínek v Latinské Americe, které spočívají ve snaze nepřipustit vítězství socialistických revolucí nebo je svrhnout z jejich cesty, při čemž ale nepřerušují spojení s pokrokovými i revolučními silami v oblasti a dokonce tyto styky ještě rozvíjejí.

V průběhu celého období bylo možno pozorovat určité upevnění pozic řady nejpokrokovějších stran a organizací, které se drží sociálně demokratických tendencí, což se odrazilo v provádění různých shromáždění a veřejných akcí, na kterých byly vyjádřeny společné národní zájmy a rostoucí jednota zemí v oblasti před očima Spojených států; ve vyjád-

řeních proti politice vměšování, za nutnost projevovat solidaritu a společné akce v boji za demokracii proti vojensko-fašistickým režimům a tp.

Největší aktivitu projevovala mexická Institucionálně revoluční strana, která projevila dostatečné množství iniciativy a organizovala řadu opatření, k čemuž využila politické síly, se kterými spolupracuje.

V tomto směru je možné se zmínit o mezinárodních poradách, které se konaly v Mexiku v dubnu, květnu a v září.

Výsledky práce těchto porad ve srovnání s předchozími, mohou být kvalifikovány v celkových rysech jako kladné. Toto se týká odhalení politiky spolčení amerického imperialismu s vojenskými diktaturami na tomto kontinentu, vyjádření podpory a solidarity boji Nicaraguiského lidu a výzvu ke všem národům světa uznat novou vládu Grenady.

Jak se očekávalo v samotných dokumentech bylo uvedeno, že "alternativou, která nejvíce odpovídá kultuře národů těchto oblastí, tradicím a historické potřebě dosáhnout své svobody, je vzhledem ke specifickým podmínkám každé země demokratický socialismus - životodárné ideologické schema pro Latinskou Ameriku a země v Karibské oblasti."

Zvláštní výjimku si zaslouží konference v mexickém městě Oaxaca, svolaná Institucionálně revoluční stranou Mexika v době od 10. - 12. října, na které byly přítomny delegace na vysoké úrovni ze 24 politických stran 16 zemí Latinské Ameriky a Karibské oblasti, z nich 17 jsou stranami do různé míry spojenými se Socialistickou internacionálou. Zvláštní význam měla účast na této konferenci Sandinistické fronty národního osvobození.

Mezi dokumenty schválenými konferencí vyniká svou důležitostí resoluce s " odsouzením jednostranných opatření provedených Spojenými státy v Karibské oblasti" a samo závěrečné prohlášení - dokument skutečně vyjímecný z hlediska pokrokového charakteru, formulace obsahu a vzhledem k atmosféře za které byl dokument přijat.

Tento krok podniknutý Institucionálně revoluční stranou je výzvou úsilí evropské sociální demokracie, Socialistické internacionále a Sociálně demokratické straně západního Německa. Je zaměřen na to, aby uchopil vedení a využil ve svých zájmech činy většiny stran, které se sešly v Oksace, ačkoliv z politicko-ideologického hlediska výsledky konference mají mnoho bodů, dotýkajících se prohlášení Socialistické internacionály pro Latinskou Ameriku. Porada, která měla tento charakter, se bez evropské účasti uskutečnila poprvé a mimo to dohodnutý záměr dát této konferenci stálý charakter a založit ústředí dokumentace, vydávat pravidelný list a nadále provádět porady vyvolává určitý moment soupeření ve vzájemných vztazích s Socialistickou internacionálou, která na posledním zasedání svého výboru již založila Komisi pro Latinskou Ameriku za účelem zesílení své činnosti v této oblasti.

Tímto způsobem konference v Oksace se zřetelem na nynější situaci v Latinské Americe je pozitivním faktorem, při čemž toto hodnocení nepopírá brzdící účinek vlivu této politické linie na rozvoj opravdových revolucí v oblasti; jedná se o to, aby bylo zhodnoceno, jakým způsobem pokrokové a revoluční latinsko-americké hnutí takticky využije pro své cíle boj a kladné momenty shodujícím se na krátkém časovém úseku s jejími cíly, o čemž svědčí výsledky konference v OAKSACE.

Socialistická internacionála na své straně vyvinula značné úsilí, aby upevnila svou účast na politických událostech v oblasti. Návštěva delegace včele s Mario SOAREŠEM /foneticky/ a cesta Filipe GONZALESA /foneticky/ do Nicaragui po vítězství revoluce v této zemi a též kroky podniknuté touto organizací proto, aby byl poskytnut vliv na události v Salvádoru, se rovnají odrazu tohoto úsilí. Latinsko-americká problematika zaujala převládající místo v programech porad výboru Socialistické internacionály, uskutečněných v Lucemburku a Lisabonu.

Na závěr musíme podtrhnout, že nezávisle na síle a propagandistickém efektu, který doprovázel činnost sociální demokracie v oblasti v průběhu posledních let, skutečný efekt této politiky vyjádřený v dosažených výsledcích do současné doby, ukazuje zřejmý kladný výsledek. Nehledě na konjunkturální nebo náhodné úspěchy, kterých se podaří tomuto proudu dosáhnout v té či jiné zemi, už tím, že hledá alternativy, je činnost sociální demokracie z hlediska historické perspektivy na střední i delší dobu odsouzena ke krachu. Krutá společensko-ekonomická realita na tomto kontinentu a stupeň polarizace v třídním boji činí opravdu nespolehlivým "řešení" navrhované sociální demokracií. Nicaragua a Salvádor jsou příkladem potvrzujícím takový závěr.

Křesťanská demokracie pokračovala v průběhu posuzovaného období oživovat svou činnost v oblasti, která započala v roce 1978 vítězstvím při volbách strany KOPEI ve Venezuele a v koalici Jednoty Costarice. Tato tendence ještě zesílila vítězstvím ve volbách v Ecuadoru populisticko-demokratické jednoty Roldosa Urkado.

Avšak tento proces aktivizace nebyl v průběhu roku 1979 provázen dosažením velkých úspěchů, které by zasáhly do změn v rozvoji a pohybu vpřed tohoto hnutí v oblasti. Události ve Střední Americe, zejména vítězný boj nicaraguiského lidu a dynamický rozvoj situace v Salvádoru soustředily na sebe pozornost tohoto hnutí zainteresovaného v tom, aby mohlo ovlivnit chod tohoto rozvoje.

Toto období zcela přesně ukázalo, že americká politika ve vztahu k oblasti plánuje přednostní podporu návrhů předkládaných křesťanskou demokracií před návrhy předkládanými sociální demokracií, poněvadž první z nich považuje za spolehlivější a odpovídající jejich zájmu. Je známo, že zpravidla pozice a plány demokratických křesťanů na latinsko-americkém kontinentu s výjimkou demo-křesťanské strany v Hondurasu jsou více pravicovými při srovnání s postoji a plány sociálních demokratů této oblasti.

Ve všech akcích latinsko-amerických křesťanských demokratů bylo možné pozorovat vliv křesťanských demokratů ze západního Německa, kteří kromě jiných mechanismů používají "Fond Konráda Adenauera" Světový svaz křesťanské demokracie a Křesťansko-demokratickou organizaci Ameriky.

Pokud jde o maocismus bylo v roce 1979 zaznamenáno, že maocistický proud ztrácí svůj vliv v této oblasti. Zároveň na druhé straně Čínská lidová republika se snaží postupně upevňovat a rozšiřovat vztahy s latinsko-americkými vládami, při čemž největší rozmach je mezi ČLR a vojenskými diktaturami v Chile, Brazilie a Argentiny. Čínská agrese ve Vietnamu upoutala pozornost světového veřejného mínění v první polovině roku 1979, což vyvolalo různou reakci uvnitř maocistických skupin a stran našeho kontinentu.

Někteří z nich vyjádřili otevřenou podporu, jiní mlčeli a třetí část přešla z pročínských pozic na albánské.

Takové revoluční a pokrokové organizace této oblasti, jako je komunistická strana, odborové a studentské organizace a jiné levicové strany a organizace tuto agresi odsoudily.

Proud, který sjednocuje maoistické organizace a skupiny zjevně předvedl tendenci k poklesu, třebaže stále ještě se snaží udržet v některých zemích svou sílu. Toto bylo zaznamenáno také v ideologickém směru.

Pokud jde o státní politiku ČLR v latinsko-americké a karibské oblasti, Číňané se úporně snažili získat pozice na rovině se zájmy amerického imperialismu. Číňané, kteří jednali podobným způsobem vystoupili se stejnými prohlášeními jako představitelé americké vlády ve věci uměle vyvolané krize v karibské oblasti; pokusili se narušit uskutečnění VI. konference vedoucích států a vlád nezúčastněných zemí na Kubě a brzdit aplikování do života pokrokových usnesení tohoto zasedání. Zcela nedávno spolu se Spojenými státy vystoupily proti tomu, aby Kuba dostala místo v Radě bezpečnosti OSN, které patřilo Latinsko-americké zemi. Pokud jde o vztahy na vládní úrovni s naší oblastí, všechno zdá se nasvědčuje tomu, že ČLR dává přednost upevňování svazku s fašistickými diktaturami v Chile, Brazílii a Argentině. Ve vztahu k Nicaragui ČLR po vítězství revoluce v této zemi se držela vyčkávací pozice a pozorovala události, aby nakonec mohla začít spekulovat ve svém oficiálním tisku pokud jde o neurčitou budoucnost Nicaragua, vyvolanou kubánským a sovětským "vměšováním".

Soudruzii!

V boji s intrikami zahraničních i vnitřních nepřátel orgány státní bezpečnosti Kubánské republiky provádějí komplex politicko operativních opatření v souladu se směrnicemi ústředního výboru naší strany a vedení ministerstva vnitra.

K jejich splnění naše orgány udržují těsné spojení s různými orgány strany a státu, s masovými organizacemi, což nám dovoluje klást této činnosti nepříteli nejúčinnější odpor.

Hlavním cílem naší činnosti je odhalování a maření plánů a akcí, které speciální služby a ideologická centra nepříteli se pokoušejí podnikat proti naší zemi, především na úseku ideologické diverze.

V první části naší zprávy jsme se dotkli aktivní činnosti, která za pomoci řady pečlivě naplánovaných operací byla prováděna nepřítelem za tím účelem, aby si vybudoval v naší zemi opoziční síly, které by mohly být využity ve dvou směrech: přinutit přiznat fakt, že existuje uvnitř země tím že bude provádět různé akce a hrát úlohu hlavního nástroje podvratné propagandy. Tato situace vyžadovala, aby naše bezpečnostní orgány maximálně vyvinuly úsilí, aby dosáhly upevnění agenturní sítě, sítě důvěrníků, aby došlo k větší systematickosti operativní práce, což by nám dovolilo zavčas odhalovat, předcházet a mařit akce nepříteli.

Činnost, kterou v posledních letech provádíme proti CIA a jiným speciálním službám nepříteli, dala nám možnost dříve se dovídat o konkrétních akcích, které plánuje a provádí ke značnému počtu osob, které hodlá verbovat. Tato

práce nám samozřejmě dovolila podniknout kroky, abychom mohli překazit uvedenou činnost nepřítele nebo snížit jejich výslednost.

Bylo také dosaženo úspěchů v boji s nejaktivnějšími centry ideologické diverze, které pracují proti Kubě. Při tom byla pozornost zaměřena na pronikání do těchto center a na kontrolní činnost jednání emisarů, které tato centra posílají různými legálními cestami, jako jsou návštěvy novinářů a jiných cizinců, kteří projíždějí přes naši zemi transitem a ovlivňují některé mladé lidi, zástupce inteligence.

V tomto směru se zlepšila kontrola kanálu spojení speciálních služeb s kubánskými občany a sice zaměřením agentury, která má největší možnosti, na udržování těchto kontaktů přes dopisování a schůzkami v zahraničí.

Zvláštní pozornost byla věnována vytvoření kontroly a mechanismu odhalování činnosti, kterou na území Kuby provádějí emigranti žijící v zahraničí a navštěvující Kubu, abychom okamžitě mohli přerušit jejich případné nepřátelské akce.

Jedním z úkolů, který si vyžádal zvláštní pozornost, je boj s činností nepřítele, která má záporný politicko-ideologický charakter a která prováděna občany nebo skupinami působícími pod bezprostředním řízením nepřítele nebo pod vlivem propagandistických center a kteří jsou zároveň opěrnou základem pro uskutečňování plánu nepřítele při organizování vnitřní opozice.

V této souvislosti na republikové úrovni byl dán pokyn okamžitě prověřovat signály týkající se vnitřní opozice, pokusů založit diverzní skupiny a jiné závažné projevy podvrátěného charakteru, podniknout profylaktická opatření v takových případech kdy to bude potřebné.

Jiným důležitým zaměřením v naší činnosti byl vliv na diplomaty a jiné druhy cizinců, pobývajících na Kubě jako jsou akreditovaní novináři a zaměstnanci mezinárodních institucí; ovlivňování zástupců inteligence a také osob, které mají vztah ke katolické hierarchii a na členy kubánské emigrace v zahraničí, kteří byli zváni k návštěvě země. Toto nám dovolilo navazovat důvěrné vztahy, získávat cenné informace našeho zájmu a také rozšířit naše možnosti pro účast v národních i mezinárodních náboženských shromážděních.

Zvláště je třeba zmínit se o výsledcích práce při ovlivňování kubánských emigrantů, o kterých se již dříve hovořilo. Byla posílena politická práce mezi mládeží, byla založena ohniska odporu proti teroristickým a kontrarevolučním emigračním skupinám, dále se rozšířily naše znalosti o spojení teroristických živelů a skupin se speciálními službami, o emigrantech podílejících se na teroristických akcích a o názorech mezi emigrací na politiku americké vlády ve vztahu k naší zemi.

Zároveň byla podniknuta závažná opatření ve směru ovlivňování těch vrstev kubánské emigrace v zahraničí, které by mohly být využity k nátlaku na americkou administrativu s tím, že by zastávala realističtější postoje ke kubánské revoluci.

Jelikož jsme vzali na vědomí úlohu, kterou nepřítel se pokouší přidělit některým postavám z našeho umění, zástupcům inteligence a vědy, prováděla se pod vedením příslušných

Zrušen stupeň utajení (svazku) dnem 1.1.2008 dle ustanovení § 157 odst. 3 zák. č. 412/2005 Sb.

stranických orgánů a v koordinaci s ministerstvem kultury práce, ke které patřily takové operativní akce jako navazování osobních kontaktů, politické ovlivňování a administrativní působení za tím účelem, aby nebyla těmto osobám dána možnost k provádění jejich činnosti v zájmu protivníka.

V zájmu toho, aby narušitelé pociťovali nevyhnutelnost trestu a obyvatelstvo se přesvědčilo o efektivnosti práce státní bezpečnosti a abychom také provedli opatření vůči propagandě i sabotáži, ke kterým docházelo a za účelem rychlého odhalení a zadržení účastníků byla založena operativní skupina složená z nejskúšenějších vedoucích a operativních pracovníků.

Je třeba zdůraznit, že když případy nepřátelské propagandy nebo závadných kritických výroků se objevují mezi mládeží a studentstvem dáváme přednost provedení profylaktických a varovných opatření personálního charakteru cestou osobních pohovorů s těmito osobami, které jsou prováděny v případě nutnosti i v přítomnosti rodičů. Naši příslušníci se aktivně podílejí na provádění besed, schůzí a vystoupení na toto téma před velkým množstvím posluchačů.

Profylaktická opatření se provádějí také ve vztahu k mládeži a nezletilým, kteří se zapletli do přípravy ilegálního útěku ze země, dále osob vyhýbajících se práci, které zaujímají nepřátelské postoje. Zvláště pozornost je věnována bývalým vězněným osobám a občanům, kteří mají spojení se zástupci kapitalistických států.

Po dčodě s masovými organizacemi byla provedena opatření na upevnění právního řádu a zvýšení revoluční bdělosti obyvatelstva..

Zrušen stupeň utajení (svazku) dnem 1.1.2008 dle ustanovení § 157 odst. 3 zák. č. 412/2005 Sb.

V boji proti nepřátelskému rozhlasovému vysílání uplatňuje se v praxi plán kontrapropagandy zaměřený na jejich diskreditaci mezi posluchači a jeho cílem je ukázat, že tato vysílání nejsou prováděna z našeho území. Jsou zkoušeny technické poruchy proti uvedeným vysílačům, byly v praxi použity nové vysílací stanice jako "Radio Havana Kuba" a moskevského rádia v anglickém jazyce zaměřené na území USA. Společně s MZV je zkoumána otázka o zaslání vládě USA rozhodného protestu v souvislosti s porušováním mezinárodních dohod o nepřípustnosti použití vlastního území pro vysílání vyzývající k provádění teroristické činnosti. Strana a vláda věnují zvláštní pozornost zdokonalování zákonodárství. Na prvním a druhém zasedání Národního shromáždění lidové vlasti byly přijaty zákony o organizaci soudního systému a trestního procesu, které přivedly zákonodárství do souladu se změnami právního charakteru, která byla provedena v naší zemi.

V roce 1979 byl schválen trestní kodex, který byl založen na zásadách socialistického práva a odrážející naše společenské a kulturní úspěchy. O této otázce vzhledem k její důležitosti pro současnou operativní situaci v naší zemi nedávno podrobně hovořil náš hlavní velitel s. Fidel CASTRO.

Pokusili jsme se seznámit Vás s našimi opatřeními v boji proti hlavním směrům nepřátelské činnosti na tomto důležitém úseku. Rozbor posledních akcí nepřítelů, o kterých se teď hovořilo, svědčí o tom, že před našimi státně bezpečnostními orgány jsou postaveny složité a různorodé úkoly pro boj proti ideologické diverzi nepřítelů, která bezpochyby je součástí boje, který každodenně vedou všechny země socialistického společenství.

Zrušen stupeň utajení (svazku) dnem 1.1.2008 dle ustanovení § 157 odst. 3 zák. č. 412/2005 Sb.

\ Tímto se vysvětluje ten velký význam, který přikládáme posílení mnohostranné spolupráce s orgány státní bezpečnosti, jejichž zástupci jsou zúčastněni na této poradě. V tomto smyslu je na místě se zmínit o prováděných společných a dvoustranných opatření, zejména po linii církve, při ovlivňování inteligence, při poradách a jiných mezinárodních shromážděních.

27.6.1980 přeložila V.V.

/z magnet.pásku převedla
3.7.1980 Z.H./

Archiv bezpečnostních složek